

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 187 (XXXI) — Nr. 302

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 18 aprilie 2019

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
	Decizia nr. 683 din 6 noiembrie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 453 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală	2-6
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI		
76.	— Decizie pentru revocarea domnului Robert-Iulian Stănescu din funcția de președinte, cu rang de secretar de stat, al Casei Naționale de Pensii Publice și președinte al consiliului de administrație	6
77.	— Decizie pentru numirea domnului Ioan-Petru Căprariu în funcția de președinte, cu rang de secretar de stat, al Casei Naționale de Pensii Publice și președinte al consiliului de administrație	7
78.	— Decizie privind încetarea exercitării, cu caracter temporar, de către doamna Monaliza Elena Cîrstea a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Agenției Naționale pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați	7
79.	— Decizie privind exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare, a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Agenției Naționale pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați de către domnul Dantes Nicolae Bratu	8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 683**

din 6 noiembrie 2018

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 453 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia-Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 453 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Remus Adrian Borza în Dosarul nr. 4.046/2/2016 (1.993/2016) al Curții de Apel București — Secția a II-a penală, de Constantin Cristian Poteraș în Dosarul nr. 19.453/303/2016 al Judecătoriei Sectorului 6 București — Secția penală și de Viorel Popescu în Dosarul nr. 35.021/3/2016 al Tribunalului București — Secția I penală. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.289D/2016 la care au fost conexe dosarele nr. 13D/2017 și nr. 309D/2017.

2. Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 20 septembrie 2018, cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Cosmin Grancea. Părțile Clubul Sportiv Rapid și Kaufland România — S.A. din București au fost reprezentate de apărătorii aleși Tiberiu Țiclea și, respectiv, Dana Bivol. Dezbaterile au fost consemnate în încheierea din acea dată, când, având în vedere cererea de întrerupere a deliberărilor pentru o mai bună studiere a problemelor ce formează obiectul cauzei, Curtea, în temeiul art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, a amânat pronunțarea la 11 octombrie 2018. La această dată, constatând că nu sunt prezenți, potrivit art. 58 alin. (1) teza întâi din Legea nr. 47/1992, toți judecătorii care au participat la dezbateri, Curtea a amânat pronunțarea la 23 octombrie 2018, la 25 octombrie 2018 și, respectiv, la 6 noiembrie 2018.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

3. Prin Încheierea din 5 octombrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 4.046/2/2016 (1.993/2016), **Curtea de Apel București — Secția a II-a penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 453 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată de Remus Adrian Borza cu ocazia soluționării unei cereri de revizuire.

4. Prin Încheierea din 8 decembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 19.453/303/2016, **Judecătoria Sectorului 6 București — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 453 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată de Constantin Cristian Poteraș cu ocazia soluționării unei cereri de revizuire.

5. Prin Încheierea din 17 noiembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 35.021/3/2016, îndreptată prin Încheierea din

25 ianuarie 2017, **Tribunalul București — Secția I penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 453 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată de Viorel Popescu cu ocazia soluționării unei cereri de revizuire.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorii acesteia susțin, în esență, că dispozițiile art. 453 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală încalcă prevederile constituționale ale art. 1 alin. (5) privind obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, ale art. 15 alin. (2) referitor la aplicarea legii penale mai favorabile, ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în fața legii, ale art. 23 alin. (12) referitor la legalitatea pedepsei, ale art. 142 alin. (1) privind rolul Curții Constituționale de garant al supremației Constituției și ale art. 147 alin. (4) potrivit căruia, de la data publicării în Monitorul Oficial al României, deciziile Curții Constituționale sunt general obligatorii. În acest sens, arată că, prin Decizia nr. 126 din 3 martie 2016, Curtea a constatat că soluția legislativă cuprinsă în dispozițiile art. 453 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală, care nu limitează cazul de revizuire la cauza în care a fost invocată excepția de neconstituționalitate, este neconstituțională. În urma acestei decizii de neconstituționalitate, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2016, dispozițiile art. 453 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală au primit o nouă redactare, care prevede că este deschisă calea de atac a revizuirii numai ca urmare a admiterii unei excepții de neconstituționalitate ridicate în acea cauză. Autorii excepției solicită Curții să statueze cu privire la dispozițiile art. 453 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală — în forma modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2016 — și să opereze o nuanțare a jurisprudenței sale, în sensul că soluția de neconstituționalitate, pronunțată prin Decizia nr. 126 din 3 martie 2016, nu vizează și norma penală substanțială de incriminare, declarată neconstituțională sau afectată în orice alt mod printr-o decizie a Curții Constituționale (de exemplu, constituționalitate sub rezerva interpretării ori interpretare dată unui text de lege prin considerentele unor decizii ale Curții). Astfel, autorii prezentei excepții susțin că este neconstituțională soluția legislativă statuată prin Decizia nr. 126 din 3 martie 2016 atât în ceea ce privește imposibilitatea utilizării căii extraordinare de atac a revizuirii de către o altă persoană decât cea care a ridicat excepția de neconstituționalitate în cazul în care norma legală vizată de decizia Curții Constituționale este o normă penală substanțială de incriminare (deci nu și atunci când este vorba de alte norme penale substanțiale ori de norme penale procedurale), cât și în ceea ce privește limitarea utilizării căii extraordinare de atac a revizuirii numai în caz de decizie de constatare a neconstituționalității, iar nu și în cazul celorlalte decizii ale Curții Constituționale care afectează o normă penală substanțială de incriminare (de exemplu, constituționalitate sub rezerva interpretării ori interpretare dată unui text de lege prin considerentele unor decizii ale Curții).

7. Autorii excepției arată că, într-adevăr, prevederile art. 147 alin. (4) din Constituție statuează că efectele *erga omnes* ale deciziilor Curții Constituționale se produc numai *ex nunc*, iar nu

ex tunc. Este, de asemenea, adevărat că, formal juridic, există diferențe între o lege (de dezincriminare) și o decizie a Curții Constituționale (de constatare a neconstituționalității unei norme de incriminare), prima ducând la abrogarea legii anterioare, iar cea de-a doua la încetarea efectelor juridice ale legii declarate neconstituționale. În substanță însă, efectele juridice ale abrogării și cele ale declarării neconstituționalității legii penale de incriminare sunt aceleași, în sensul că legea penală de incriminare încetează să mai producă efecte juridice *erga omnes*. Consideră că textul art. 147 alin. (4) din Legea fundamentală necesită o interpretare sistematică împreună cu prevederile constituționale ale art. 15 alin. (2) și ale art. 16 alin. (1). Astfel, pe de o parte, încetarea efectelor legii penale de incriminare declarate ca fiind neconstituțională trebuie să aibă loc retroactiv, rațiunea fiind mult mai evidentă în cazul declarării neconstituționalității — având în vedere că, în această situație, legea penală veche de incriminare este în conflict cu prevederile Constituției — decât în cazul abrogării, când legea penală veche de incriminare a fost validă, dar s-a schimbat politica penală a statului. Faptul că, potrivit prevederilor art. 147 alin. (1) din Constituție, legiuitorul are obligația punerii de acord a legii declarate neconstituționale cu normele constituționale și cu decizia de constatare a neconstituționalității (ceea ce înseamnă adoptarea unei legi penale noi — de dezincriminare) este irelevant, cât timp legiuitorul poate rămâne în pasivitate, consecința fiind aceea că persoanele condamnate în baza unei legi de incriminare neconstituționale continuă să suporte consecințele penale negative. Pe de altă parte, este profund discriminatoriu ca efectul deciziei Curții Constituționale să depindă exclusiv de hazard — după cum momentul publicării deciziei de constatare a neconstituționalității este anterior sau posterior unei hotărâri penale definitive de condamnare —, având în vedere că, pentru o faptă penală săvârșită la aceeași dată, sub imperiul legii penale vechi de incriminare, decizia de constatare a neconstituționalității produce efecte dacă procesul este pe rol, dar nu produce efecte pentru persoana față de care s-a pronunțat deja o hotărâre penală definitivă de condamnare, sub pretextul autorității de lucru judecat. Or, autoritatea de lucru judecat vizează numai stabilirea faptelor și aplicarea dreptului, iar nu și caracterul neconstituțional al legii de incriminare pe care s-a întemeiat hotărârea de condamnare. Prin urmare, este neconstituțională soluția normativă cuprinsă în dispozițiile art. 453 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală care nu permite utilizarea căii de atac a revizuirii de către orice persoană atunci când decizia Curții Constituționale vizează o normă penală substanțială de incriminare pe care s-a întemeiat hotărârea penală definitivă, în situația în care consecințele încălcării dispoziției constituționale continuă să se producă și nu pot fi remediate decât prin revizuirea hotărârii pronunțate.

8. Curtea de Apel București — Secția a II-a penală apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, arată că, prin Decizia nr. 126 din 3 martie 2016, Curtea Constituțională a constatat că soluția legislativă cuprinsă în dispozițiile art. 453 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală, care nu limitează cazul de revizuire la cauza în care a fost invocată excepția de neconstituționalitate, este neconstituțională. Instanța de contencios constituțional a reținut, astfel, că textul de lege menționat, care extindea sfera persoanelor ce pot solicita revizuirea — permițând aceasta inclusiv celor care nu au invocat excepția de neconstituționalitate în cursul judecării cauzelor în care au fost implicate — determină o încălcare nepermisă a autorității de lucru judecat, o atingere adusă principiului securității raporturilor juridice, element fundamental al supremației dreptului, care prevede, printre altele, ca soluția dată în mod definitiv oricărui litigiu de către instanțe să nu mai poată fi supusă rejudecării. În aceste condiții, instanța consideră că legiuitorul nu a făcut altceva decât să pună

în acord dispozițiile art. 453 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală cu Decizia nr. 126 din 3 martie 2016 a Curții Constituționale. Observă că decizia mai sus menționată nu conține nicio diferențiere cu privire la natura juridică — de drept substanțial sau de drept procesual — a normei a cărei neconstituționalitate este constatată, instanța de contencios constituțional apreciind că revizuirea unei hotărâri penale nu poate fi cerută decât de persoanele care au invocat excepția de neconstituționalitate în cursul procesului, indiferent de caracterul normei legale care a făcut obiectul deciziei Curții Constituționale.

9. Judecătoria Sectorului 6 București — Secția penală nu și-a exprimat opinia cu privire la temeinicia excepției de neconstituționalitate.

10. Tribunalul București — Secția I penală apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

11. Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

12. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Astfel, arată că, prin Decizia nr. 126 din 3 martie 2016, Curtea Constituțională a constatat că soluția legislativă cuprinsă în dispozițiile art. 453 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală, care nu limitează cazul de revizuire la cauza în care a fost invocată excepția de neconstituționalitate, este neconstituțională. În aceste condiții, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2016, dispozițiile art. 453 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală au fost modificate, în sensul că excepția de neconstituționalitate trebuie să fie ridicată în acea cauză pentru a constitui motiv de revizuire, în situația în care consecințele încălcării dispoziției constituționale continuă să se producă și nu pot fi remediate decât prin revizuirea hotărârii pronunțate. Din argumentele aduse în susținerea prezentei excepții de neconstituționalitate rezultă că autorul acesteia critică noua dispoziție prin prisma faptului că motivul de revizuire nu mai poate fi invocat de alte persoane în afară de cele care au invocat respectiva excepție de neconstituționalitate. Or, acesta este unul dintre motivele pentru care dispozițiile art. 453 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală au fost declarate neconstituționale. În acest sens, instanța de contencios constituțional a statuat că o decizie de constatare a neconstituționalității unei prevederi legale trebuie să profite, în formularea căii de atac a revizuirii, numai acelei categorii de justițiabili care au invocat excepția de neconstituționalitate în cauze soluționate definitiv până la publicarea în Monitorul Oficial al României a deciziei prin care se constată neconstituționalitatea, precum și autorilor aceleiași excepții.

13. Avocatul Poporului consideră că dispozițiile art. 453 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală sunt constituționale. În acest sens, arată că, prin Decizia nr. 126 din 3 martie 2016, Curtea Constituțională a constatat că soluția legislativă cuprinsă în dispozițiile art. 453 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală, care nu limitează cazul de revizuire la cauza în care a fost invocată excepția de neconstituționalitate, este neconstituțională. Ulterior publicării deciziei citate anterior, dispozițiile art. 453 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală au fost modificate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2016, fiind puse în acord cu Legea fundamentală. Prin urmare, critica autorului prezentei excepții — potrivit căreia textul de lege menționat, în actuala reglementare, nu permite utilizarea căii de atac a revizuirii de către orice persoană, iar nu doar de către persoana care a ridicat acea excepție de neconstituționalitate, atunci când decizia Curții Constituționale vizează o normă penală substanțială de incriminare pe care s-a întemeiat hotărârea penală definitivă — nu poate fi reținută, întrucât tinde la modificarea textului de lege, astfel încât să

revină la reglementarea inițială, reglementare constatată de Curtea Constituțională, printr-o decizie definitivă și general obligatorie, ca fiind neconstituțională.

14. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.**

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

15. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

16. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 453 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală, modificate prin prevederile art. II pct. 113 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2016 pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru completarea art. 31 alin. (1) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 389 din data de 23 mai 2016. Dispozițiile de lege criticate au următorul cuprins: „(1) *Revizuirea hotărârilor judecătorești definitive, cu privire la latura penală, poate fi cerută când: [...] f) hotărârea s-a întemeiat pe o prevedere legală care, după ce hotărârea a devenit definitivă, a fost declarată neconstituțională ca urmare a admiterii unei excepții de neconstituționalitate ridicate în acea cauză, în situația în care consecințele încălcării dispoziției constituționale continuă să se producă și nu pot fi remediate decât prin revizuirea hotărârii pronunțate*”.

17. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții de lege, autorii excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (5) privind obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, ale art. 15 alin. (2) referitor la aplicarea legii penale mai favorabile, ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în fața legii, ale art. 23 alin. (12) referitor la legalitatea pedepsei, ale art. 142 alin. (1) privind rolul Curții Constituționale de garant al supremației Constituției și ale art. 147 alin. (4) potrivit căruia, de la data publicării în Monitorul Oficial al României, deciziile Curții Constituționale sunt general obligatorii.

18. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, în ceea ce privește efectele unei decizii a Curții Constituționale asupra unor cauze definitiv soluționate, legiuitorul a reglementat în dispozițiile art. 453 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală un mecanism procedural prin intermediul căruia persoanele îndreptățite pot exercita o cale extraordinară de atac — și anume revizuirea — pentru remedierea situației lor în procesele penale în care a fost invocată o excepție de neconstituționalitate admisă de Curtea Constituțională după pronunțarea unei hotărâri judecătorești definitive.

19. Cu privire la instituția revizuirii întemeiate pe acest motiv, prin Decizia nr. 126 din 3 martie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 185 din 11 martie 2016, Curtea a statuat că soluția legislativă cuprinsă în dispozițiile art. 453 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală, care nu limitează cazul de revizuire la cauza în care a fost invocată excepția de neconstituționalitate, este neconstituțională. În acest sens, Curtea a reținut că, distinct de ipoteza cauzelor aflate pe rolul instanțelor judecătorești la momentul publicării deciziei de admitere a excepției de neconstituționalitate (cauze pendinte) — în care decizia de admitere produce efecte *erga omnes*, întrucât

ceea ce are relevanță în privința aplicării sale este faptul că raportul juridic guvernând de dispozițiile legii declarate neconstituționale nu este definitiv consolidat —, în privința cauzelor care nu se mai află pe rolul instanțelor judecătorești la momentul publicării deciziei de admitere a Curții, fiind vorba despre un raport juridic epuizat, decizia de admitere va produce efecte juridice doar în condiții strict limitative. Pornind de la premisa că incidența deciziei instanței de contencios constituțional într-o atare cauză ar echivala cu atribuirea de efecte *ex tunc* actului jurisdicțional al Curții — cu încălcarea dispozițiilor art. 147 alin. (4) din Legea fundamentală — și ar nega, în mod nepermis, autoritatea de lucru judecat care este atașată hotărârilor judecătorești definitive, Curtea a reținut însă că declararea neconstituționalității unui text de lege ca urmare a invocării unei excepții de neconstituționalitate nu poate constitui doar un instrument de drept abstract, ci trebuie să profite autorilor acesteia, care au declanșat controlul de constituționalitate într-o cauză concretă. În aceste condiții, având în vedere importanța principiului autorității de lucru judecat, prin Decizia nr. 126 din 3 martie 2016, mai sus menționată, paragraful 33, Curtea a constatat că, pentru a garanta atât stabilitatea raporturilor juridice, cât și o bună administrare a justiției, „o decizie de constatare a neconstituționalității unei prevederi legale trebuie să profite, în formularea căii de atac a revizuirii, numai acelei categorii de justițiabili care a invocat excepția de neconstituționalitate în cauze soluționate definitiv până la publicarea în Monitorul Oficial al României a deciziei prin care se constată neconstituționalitatea, precum și autorilor aceleiași excepții, invocate anterior publicării deciziei Curții, în alte cauze, soluționate definitiv, acest lucru impunându-se din nevoia de ordine și stabilitate juridică”.

20. De asemenea, prin Decizia nr. 633 din 12 octombrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.020 din 29 noiembrie 2018, paragrafele 1.014—1.016, Curtea a statuat că raționamentul dezvoltat în Decizia nr. 126 din 3 martie 2016 rămâne pe deplin aplicabil în ipoteza exercitării căii extraordinare de atac a revizuirii atunci când aceasta privește orice decizie de admitere a unei excepții de neconstituționalitate referitoare la norme de procedură penală ori de drept material penal, dar care nu au ca efect dezincredințarea faptei sau micșorarea limitei maxime a pedepsei. Însă atunci când printr-o decizie a Curții Constituționale se constată neconstituționalitatea totală sau parțială a unei norme de incriminare, decizia echivalează, în privința efectelor, cu o lege de dezincredințare. Acest fapt a fost statuat și de către Înalta Curte de Casație și Justiție prin Decizia nr. 6 din 28 februarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 284 din 24 aprilie 2017, cu privire la pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept, Înalta Curte stabilind că „fapta funcționarului public care, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, a îndeplinit un act ori a participat la luarea unei decizii prin care s-a obținut, direct sau indirect, un folos patrimonial pentru o persoană cu care s-a aflat în raporturi comerciale intră sub incidența Deciziei Curții Constituționale nr. 603 din 6 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 845 din 13 noiembrie 2015, fiind dezincredințată, indiferent de data îndeplinirii actului ori a participării la luarea deciziei și indiferent de data raporturilor comerciale”. Curtea a reținut că decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție a avut în vedere incidența efectelor unei decizii a Curții Constituționale, cu efect dezincredințator asupra faptei, în cauzele aflate în curs de judecată pe rolul instanțelor judecătorești. Însă, având în vedere efectele acestei tipologii de acte jurisdicționale asupra dreptului substanțial penal, o astfel de decizie a Curții Constituționale trebuie să determine consecințe asupra situației juridice a oricărei persoane care intră sub incidența sa, indiferent de stadiul în care se află procesul

penal, deci inclusiv în faza executării hotărârii judecătorești definitive de condamnare sau a hotărârii prin care s-a aplicat o măsură educativă. Producerea unor atari efecte nu este incompatibilă cu prevederile art. 147 alin. (4) din Constituție, potrivit cărora deciziile Curții Constituționale au putere numai pentru viitor (*ex nunc*), întrucât producerea consecințelor pentru trecut nu derivă din aplicarea deciziei Curții, ci din asimilarea efectelor juridice ale actului de jurisdicție constituțională cu cele ale unei legi de dezincriminare.

21. Continuând această linie jurisprudențială, Curtea — prin Decizia nr. 651 din 25 octombrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.083 din 20 decembrie 2018 — a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că soluția legislativă cuprinsă în art. 595 alin. (1) din Codul de procedură penală, care nu prevede și decizia Curții Constituționale prin care se constată neconstituționalitatea unei norme de incriminare ca un caz de înlăturare sau modificare a pedepsei/măsurii educative, este neconstituțională, respectiv că soluția legislativă cuprinsă în art. 4 din Codul penal, care nu asimilează efectele unei decizii a Curții Constituționale prin care se constată neconstituționalitatea unei norme de incriminare cu cele ale unei legi penale de dezincriminare, este neconstituțională.

22. Astfel, prin Decizia nr. 651 din 25 octombrie 2018, mai sus menționată, paragraful 44, Curtea a reținut că producerea unor efecte specifice dezincriminării unei fapte sau specifice intervenirii unei pedepse mai ușoare decât cea care se execută poate fi generată nu numai de o lege nouă de dezincriminare sau o lege penală mai favorabilă, ci și de o decizie a Curții Constituționale prin care se constată neconstituționalitatea unei norme de incriminare. Astfel, dezincriminările intervin atât prin intermediul abrogării/modificării textelor legale preexistente, cât și prin intermediul deciziei Curții Constituționale prin care se admite excepția de neconstituționalitate a unei norme de incriminare, cu consecința constatării neconstituționalității întregului text de incriminare (Decizia nr. 363 din 7 mai 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 495 din 6 iulie 2015) sau a unui/unor element/e constitutiv/e din conținutul normei de incriminare (Decizia nr. 405 din 15 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 517 din 8 iulie 2016). În acest din urmă caz, se produce o reconfigurare a elementelor constitutive ale unei norme de incriminare printr-o decizie a instanței de contencios constituțional. Astfel, prin Decizia nr. 405 din 15 iunie 2016, paragraful 88, s-a statuat că „analiza existenței infracțiunii prevăzute de dispozițiile art. 13² din Legea nr. 78/2000 trebuie să se raporteze la dispozițiile art. 246 din Codul penal din 1969 și ale art. 297 alin. (1) din Codul penal astfel cum acestea au fost reconfigurate prin prezenta decizie”.

23. Prin Decizia nr. 651 din 25 octombrie 2018, citată anterior, paragrafele 51—53, Curtea a observat că este de neacceptat ca o lege de dezincriminare, care este expresia voinței legiuitorului, manifestată în cadrul marjei sale de apreciere — ca rezultat al politicii penale a statului la un moment dat — și care abrogă o normă care a beneficiat de prezumția de constituționalitate, să aibă efecte atât asupra cauzelor pendinte, cât și asupra celor definitiv judecate, iar o decizie a Curții Constituționale, care sancționează o normă de incriminare, constatănd neconstituționalitatea sa, să nu producă efecte asupra cauzelor definitiv soluționate, cu consecința ca persoanele care cad sub incidența acesteia să execute în continuare o pedeapsă, întemeiată pe o normă neconstituțională. Această teză este cu atât mai evidentă cu cât intervenirea unei legi de dezincriminare reprezintă o chestiune de oportunitate, apreciată în exclusivitatea de legiuitor. Or, dacă răspunzând unor motive de oportunitate, legea de dezincriminare își extinde efectele și asupra unor condamnări definitive, cu atât mai mult acesta trebuie să fie efectul unei decizii de admitere a unei

excepții de neconstituționalitate având ca obiect o normă de incriminare, care lipsește de validitate juridică norma legală. A admite că declararea neconstituționalității unei norme de incriminare într-o cauză penală nu ar avea niciun efect asupra situației persoanelor condamnate definitiv la închisoare în alte cauze penale înseamnă a admite că aceste persoane trebuie să continue executarea pedepselor aplicate chiar dacă temeiul legal al condamnării lor a dispărut. În acest caz, nu se mai asigură supremația Constituției și aplicarea principiului legalității incriminării și executării pedepsei. Este de neconceput ca, în disonanță cu prevederile art. 23 alin. (12) din Legea fundamentală referitor la stabilirea și aplicarea pedepsei și ale art. 7 („*Nicio pedeapsă fără lege*”) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, starea de libertate a unei persoane să depindă de cât de repede sau de încet se judecă un proces. Este adevărat că, potrivit Constituției, numai legea penală poate retroactiva, dar, dacă decizia Curții Constituționale vizează o lege penală de incriminare, este inadmisibil ca aceasta să aibă efecte mai restrânse decât cele ale legii de dezincriminare. Astfel, în vreme ce legea este rezultatul unei evaluări a legiuitorului, în acord cu politica penală a statului, decizia Curții Constituționale este rezultatul unui control de constituționalitate în urma căruia norma își pierde validitatea constituțională. Sancțiunea aplicată legii, respectiv lipsirea de efecte juridice, produce consecințe similare abrogării sale, astfel că efectele deciziei Curții Constituționale nu pot decât să fie asimilate cu cele ale unei legi de dezincriminare. Aceste argumente sunt valabile și pentru deciziile Curții Constituționale care au ca efect micșorarea limitei maxime a pedepsei prevăzute de lege.

24. Așa fiind, prin Decizia nr. 651 din 25 octombrie 2018, mai sus menționată, paragrafele 57 și 58, Curtea a constatat că instituțiile juridice referitoare la legea penală de dezincriminare, precum și la intervenirea unei legi penale noi există pentru ca nicio persoană să nu fie nevoită să execute o pedeapsă pentru o faptă care nu mai este prevăzută de lege ca infracțiune ori o pedeapsă pentru care legea nouă prevede un prag mai mic decât cel al pedepsei care se execută ori urmează a se executa. Or, decizia Curții Constituționale prin care este constată neconstituționalitatea unei norme de incriminare face ca, de la data publicării sale, fapta incriminată și considerată anterior socialmente periculoasă să nu mai existe, adică produce efecte similare unei legi de dezincriminare. Împrejurarea că legiuitorul nu intervine pentru a pune de acord dispozițiile de incriminare constatate neconstituționale cu decizia Curții Constituționale nu constituie un argument pentru respingerea cererilor de înlăturare a pedepselor aplicate, întrucât, *per a contrario*, decizia Curții Constituționale de constatare ca neconstituțională a unei norme de incriminare ar fi lipsită de efectele sale general obligatorii, consacrate de art. 147 alin. (4) din Legea fundamentală. În fine, Curtea a reținut că doar o decizie de admitere a unei excepții de neconstituționalitate poate avea efecte asupra unei norme de incriminare în vigoare. Deciziile de respingere pronunțate de către Curtea Constituțională nu au această putere, întrucât în aceste situații instanța de control constituțional fie nu se pronunță pe fondul excepției de neconstituționalitate (o respinge ca inadmisibilă), fie se pronunță pe fond, dar găsește textul în acord cu Legea fundamentală (respinge excepția ca neîntemeiată). Prin urmare, orice decizie de admitere a Curții Constituționale referitoare la o normă de incriminare care are ca efect dezincriminarea totală sau parțială a unei infracțiuni sau care influențează, în sensul reducerii, limita maximă a pedepsei prevăzute de lege pentru o anumită infracțiune (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 633 din 12 octombrie 2018, citată anterior, paragraful 1.010) intră în sfera de reglementare a art. 595 alin. (1) din Codul de procedură penală și a art. 4 din Codul penal.

25. Având în vedere cele arătate mai sus, Curtea constată ca fiind neîntemeiate criticile formulate de autorii excepției, întrucât — prin prevederile art. II pct. 113 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2016 (pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru completarea art. 31 alin. (1) din Legea nr. 304/2004

privind organizarea judiciară) — legiuitorul nu a făcut decât să pună de acord dispozițiile art. 453 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală cu Decizia Curții Constituționale nr. 126 din 3 martie 2016. Așadar, dispozițiile art. 453 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală nu aduc nicio atingere prevederilor constituționale invocate.

26. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Remus Adrian Borza în Dosarul nr. 4.046/2/2016 (1.993/2016) al Curții de Apel București — Secția a II-a penală, de Constantin Cristian Poteraș în Dosarul nr. 19.453/303/2016 al Judecătorei Sectorului 6 București — Secția penală și de Viorel Popescu în Dosarul nr. 35.021/3/2016 al Tribunalului București — Secția I penală și constată că dispozițiile art. 453 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a II-a penală, Judecătorei Sectorului 6 București — Secția penală și Tribunalului București — Secția I penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 6 noiembrie 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

pentru revocarea domnului Robert-Iulian Stănescu din funcția de președinte, cu rang de secretar de stat, al Casei Naționale de Pensii Publice și președinte al consiliului de administrație

Având în vedere propunerea formulată de ministrul muncii și justiției sociale prin Adresa nr. 1.225/MCB din 29 martie 2019, înregistrată la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/5.633/T.G. din 29 martie 2019,

în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 133 alin. (9) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Robert-Iulian Stănescu se revocă din funcția de președinte, cu rang de secretar de stat, al Casei Naționale de Pensii Publice și președinte al consiliului de administrație.

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Toni Greblă

București, 18 aprilie 2019.
Nr. 76.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****pentru numirea domnului Ioan-Petru Căprariu în funcția de președinte, cu rang de secretar de stat, al Casei Naționale de Pensii Publice și președinte al consiliului de administrație**

Având în vedere propunerea formulată de ministrul muncii și justiției sociale prin Adresa nr. 1.225/MCB din 29 martie 2019, înregistrată la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/5.633/T.G. din 29 martie 2019,

în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 133 alin. (2) și (4) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Ioan-Petru Căprariu se numește în funcția de președinte, cu rang de secretar de stat, al Casei Naționale de Pensii Publice și președinte al consiliului de administrație pentru un mandat de 5 ani.

PRIM-MINISTRU

VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Toni Greblă

București, 18 aprilie 2019.

Nr. 77.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind încetarea exercitării, cu caracter temporar, de către doamna Monaliza Elena Cîrstea a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Agenției Naționale pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați**

Având în vedere solicitarea Agenției Naționale pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați, formulată prin Adresa nr. 1.037 din 28.03.2019, înregistrată la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/5.487/T.G. din 28.03.2019,

în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, al art. 19 alin. (1) lit. b) și art. 92 alin. (1¹) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii încetează exercitarea, cu caracter temporar, a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Agenției Naționale pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați de către doamna Monaliza Elena Cîrstea.

PRIM-MINISTRU

VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Toni Greblă

București, 18 aprilie 2019.

Nr. 78.

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

**privind exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare,
a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari
publici de secretar general al Agenției Naționale
pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați
de către domnul Dantes Nicolae Bratu**

Având în vedere solicitarea Agenției Naționale pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați, formulată prin Adresa nr. 1.037 din 28.03.2019, înregistrată la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/5.487/T.G. din 28.03.2019,

în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, al art. 19 alin. (1) lit. b), art. 89 alin. (2¹) și al art. 92 alin. (1¹) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Dantes Nicolae Bratu exercită, cu caracter temporar, prin detașare, funcția publică vacantă din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Agenției Naționale pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați pe o perioadă de 6 luni.

PRIM-MINISTRU

VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Toni Greblă

București, 18 aprilie 2019.

Nr. 79.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948493 221852